

บทที่ 3

ผลการเสริมบอร์เด็คบดผงต่อสมรรถภาพการผลิตสุกรพื้นเมืองในสภาพการเลี้ยงที่ต่างกัน

บทนำ

การใช้สารปฎิชีวนะผสมในอาหารเพื่อวัตถุประสงค์ในการเร่งการเจริญเติบโต เพิ่มประสิทธิภาพการใช้อาหารและเพื่อป้องกันโรคระบาด ซึ่งการใช้สารปฎิชีวนะผสมลงในอาหารเป็นเวลานานจะก่อให้เกิดปัญหาสารตกค้างในผลผลิตที่มีผลเสียต่อผู้บริโภคและก่อให้เกิดการตื้อยาของเชื้อโรค ในปัจจุบันมีแนวโน้มของการห้ามน้ำยาสารปฎิชีวนะทุกชนิดมาเป็นสารเร่งการเจริญเติบโตในอาหารสัตว์ ดังนั้นเกษตรกรควรให้ความสำคัญกับการนำสมุนไพรซึ่งมีสรรพคุณทางยาและมีอยู่มากตามธรรมชาติมาใช้ทดแทนการใช้สารปฎิชีวนะ เพื่อกระตุ้นการเจริญเติบโต เพิ่มประสิทธิภาพการใช้อาหาร ลดอัตราการตายและเพิ่มผลผลิต ตลอดจนให้ได้ผลผลิตจากสัตว์ที่มีความปลอดภัยและสร้างความมั่นใจแก่ผู้บริโภค ด้วยเหตุนี้สมุนไพรจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการผลิตสัตว์ บอร์เด็คซึ่งเป็นสมุนไพรชนิดหนึ่งที่หาได้ง่าย และเป็นองค์ประกอบของคำรับยาสำหรับสัตว์ ตามกฎหมายปัญญาท้องถิ่นที่ใช้กันมานาน ดังนั้นการนำมาเสริมในสูตรอาหารสุกรพื้นเมืองน่าจะส่งผลต่อสมรรถภาพการผลิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การทดลอง

1.เพื่อศึกษาผลการเสริมบอร์เด็คบดผงต่อสมรรถภาพการผลิตสุกรพื้นเมืองในสภาพการเลี้ยงที่ต่างกัน

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

วัสดุ และ อุปกรณ์

1.วัตถุดิบอาหารสัตว์ ประกอบด้วย ข้าวโพด, รำละเอียด, กากถั่วเหลือง, ปลาป่น, กากเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมัน, กากมะพร้าว, ไಡแคคลเซียมฟอสเฟต, เกลือป่น, น้ำมันปาล์ม และ พรีเมิกซ์ (หมูรุ้น)

2.สัตว์ทดลอง สุกรพื้นเมืองคละเพศ น้ำหนักเฉลี่ย ประมาณ 5 กิโลกรัม จำนวน 48 ตัว

วิธีการทดลอง

1. การวางแผนการทดลอง

ในการทดลองครั้งนี้จัดปัจจัยในการทดลองแบบ 2×2 แฟกตอร์เรียลในแผนการทดลองสุ่มตกลอต (2×2 Factorial in completely randomize design) โดยให้รูปแบบการเดี่ยง (การเดี่ยงในสภาพกึ่งปล่อยอิสระ, การเดี่ยงในโรงเรือนพื้นที่เมนต์) และการเสริมนบอะเพ็คพง (การไม่เสริมนบอะเพ็ค และ การเสริมนบอะเพ็ค 0.3% ในสูตรอาหาร) เป็นปัจจัยในการทดลอง โดยแต่ละทรีตเมนต์ร่วมมี 4 ชุด แต่ละชุดมีสูตรคละเพศจำนวน 3 ตัว ซึ่งทรีตเมนต์ร่วมจำแนกออกเป็น

ทรีตเมนต์ที่ 1	เดี่ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระ	+ สูตรอาหารไม่เสริมนบอะเพ็ค
ทรีตเมนต์ที่ 2	เดี่ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระ	+ สูตรอาหารเสริมนบอะเพ็ค 0.3%
ทรีตเมนต์ที่ 3	เดี่ยงในโรงเรือนพื้นที่เมนต์	+ สูตรอาหารไม่เสริมนบอะเพ็ค
ทรีตเมนต์ที่ 4	เดี่ยงในโรงเรือนพื้นที่เมนต์	+ สูตรอาหารเสริมนบอะเพ็ค 0.3%

2. รูปแบบการเดี่ยง

รูปแบบการเดี่ยงสูตรพื้นเมือง ที่ทำการศึกษา 2 รูปแบบ มีลักษณะเช่นเดียวกับการทดลองรูปแบบการเดี่ยงที่เหมาะสมของสูตรพื้นเมือง

3. การเตรียมนบอะเพ็ค

บอะเพ็คที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ใช้ในรูปผง ทำการเตรียมโดยนำเตาบอะเพ็คสดมาหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ แล้วนำไปทำให้แห้ง โดยวางไว้ในโรงอบ (โรงเรือนปิด) ประมาณ 3 วัน จึงนำไปบดด้วยเครื่องบด hammer mill

4. การให้อาหาร

ในการทดลองนี้ให้อาหารสัตว์ทดลองแบบจำกัด เนลี่ยวนะประมาณ 0.5 กิโลกรัม/ตัว/วัน โดยแบ่งให้ เช้า-เย็น และมีน้ำให้กินตลอดเวลา สูตรอาหารทดลองดังแสดงในตารางที่ 3.1

การเก็บข้อมูล

1. บันทึกปริมาณอาหารที่ให้และอาหารที่เหลือในแต่ละหน่วยการทดลองทุก 2 สัปดาห์

2. บันทึกการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัว โดยชั่งน้ำหนักสูตรทดลองในแต่ละหน่วยการทดลองทุก 2 สัปดาห์

3. คุณภาพชาガ โดยการคัดเลือกสูตรหลังจากการเดี่ยงเสร็จสิ้นที่มีน้ำหนักใกล้เคียงกัน ทรีตเมนต์ละ 2 ตัว ประกอบด้วยเศษ 1 ตัว และ เพศเมีย 1 ตัว มาชำแหละ และตัดแต่งชาガสูตร โดยวิธีการตัดแต่งชิ้นส่วนใหญ่ (wholesale cuts) ตามวิธีการที่แนะนำโดย ขัยณรงค์ (2529) ซึ่งการตัดแต่งตามวิธีการนี้จะได้ส่วนต่าง ๆ 5 ส่วนด้วยกัน คือ ขาหลัง (ham) สัน (loin) ไหล่ (shoulder) ขาหน้า (picnic shoulder) และ สามชั้น (belly)

ลักษณะที่ศึกษา

1. ปริมาณอาหารที่กิน

2. น้ำหนักตัวที่เพิ่ม

= น้ำหนักตัวสุดท้าย - น้ำหนักเริ่มต้น

3. ประสิทธิภาพการใช้อาหาร

= ปริมาณอาหารที่กิน

น้ำหนักตัวที่เพิ่ม

4. อัตราการเจริญเติบโต

= น้ำหนักตัวที่เพิ่ม

จำนวนวันที่เลี้ยง

5. ต้นทุนอาหารตลอดการเลี้ยง = ราคาอาหาร X ประสิทธิภาพการใช้อาหาร X น้ำหนักตัวที่เพิ่ม

6. คุณภาพชา gek ประกอบด้วย

6.1 เปอร์เซ็นต์ชา gek

$$= \frac{\text{น้ำหนักชา gek}}{\text{น้ำหนักสุกรพื้นเมืองมีชีวิต}} \times 100$$

6.2 เปอร์เซ็นต์อวัยวะภายใน

$$= \frac{\text{น้ำหนักอวัยวะภายใน*}}{\text{น้ำหนักสุกรพื้นเมืองมีชีวิต}} \times 100$$

* ประกอบด้วยตับ, ม้าม, หัวใจ, ปอด และกระเพาะอาหาร (ถ้าทำความสะอาดแล้ว)

ตารางที่ 3.1 ส่วนประกอบและคุณค่าทางโภชนาของสูตรอาหารที่ใช้ทดลอง

วัตถุดิบ (กิโลกรัม)	สูตรที่ 1	สูตรที่ 2
ข้าวโพด	40.00	40.00
รำลະເອີຍດ	15.00	15.00
ากຄ້ວເຫຼືອງ (44%)	18.00	18.00
ปลาป่น	6.00	6.00
ากປາລົມ	9.00	9.00
ากມະພຽວ	9.00	9.00
ບອຮະເຟັບປິນ	-	0.30
ໜຳນັນປາລົມ	1.00	1.00
ໄດແຄລເຊີຍຝອສເຟັດ	1.20	1.00
ເກລືອ	0.30	0.20
ໄວຕາມິນ- ແຮ່າຕຸ	0.50	0.50
รวม	100.00	100.00
องค์ประกอบของโภชนาโดยการคำนวณ (%)		
ໂປຣຕິນ	20.00	20.00
ພລັງຈານ	3053.00	3053.00
ໄຂມັນ	5.71	5.71
ເຢືອໄຍ	6.48	6.61
ແຄລເຊີຍ	0.789	0.7414
ຝອສຝອຮ້ສ	0.548	0.512
ໄລເຊີນ	1.009	1.009
ເມທໄຊໄອນິນ + ທີ່ສຕິນ	0.6471	0.6471
ທຣີໄອນິນ	0.7289	0.7289
ທຣີຝໂຕເຟັນ	0.2118	0.2118
ราคา (บาท/กิโลกรัม)	9.05	9.03

การบันทึกข้อมูล

1. ชั้นนำหนักสูตรพื้นเมืองที่เริ่มทดลอง และนำหนักสูตรพื้นเมืองทุก 2 สัปดาห์ จนเสร็จการทดลอง
2. อัตราการเจริญเติบโตกับประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร กรัม/ตัว/วัน
3. ปริมาณอาหารที่กินตลอดการทดลองเฉลี่ยต่อตัว/วัน
4. นำหนักตัวที่เพิ่มในแต่ละช่วงและสิ้นสุดการทดลอง
5. ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร
6. ต้นทุนค่าอาหารตลอดการทดลองเฉลี่ยต่อตัว
7. คุณภาพซากชำแหละแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยเป็นเปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ได้แก่ นำหนักสูตรพื้นเมืองที่เริ่มทดลอง และสิ้นสุดการทดลอง อัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร ปริมาณอาหารที่กิน และต้นทุนค่าอาหาร ตลอดการทดลองเฉลี่ยต่อตัว นำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) ตาม การทดลองแบบ 2×2 แฟคทอร์เรียลที่ในแผนการทดลองแบบสี่เหลี่ยม แต่ถ้าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างจะเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิธี Duncan's Multiple Range Test

สถานที่ทำการทดลอง

สถานีปฏิบัติการสัตวบาล คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผล และวิเคราะห์ผลการทดลอง

ผลการเสริมบอร์เด็คบดผงในอาหารสูตรพื้นเมืองที่เลี้ยงในสภาพการเลี้ยงที่แตกต่างกัน ที่มีต่อสมรรถภาพการผลิตของสูตรพื้นเมือง ได้แสดงในตารางที่ 3.2 พบว่าการเสริมบอร์เด็คในอาหารสูตรพื้นเมือง ที่เลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินกับเลี้ยงในโรงเรือนพื้นชีเมนต์ไม่ทำให้น้ำหนักสูตรพื้นเมืองเมื่อสิ้นสุดการทดลองมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) เมื่อพิจารณาจากน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติเช่นเดียวกัน แต่มีแนวโน้มว่าการเลี้ยงสูตรพื้นเมืองในสภาพกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับบอร์เด็คบดผงในสูตรอาหารมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าการเลี้ยงในโรงเรือนพื้นชีเมนต์ โดยที่อัตราการเจริญเติบโตของสูตรพื้นเมืองที่เลี้ยงบนพื้นดินในสภาพกึ่งปล่อยอิสระและได้รับบอร์เด็คบดผงในสูตรอาหาร ไม่แตกต่างจาก การไม่เสริมบอร์เด็ค ($P>0.05$)

ตารางที่ 3.2 การเสริมบอร์เด็คบดผงในสูตรอาหาร ในสภาพการเลี้ยงที่ ต่างกันต่อสมรรถภาพ การผลิตสูตรพื้นเมือง (ค่าเฉลี่ย \pm SD)

ปริมาณบอร์เด็ค (%)	สภาพการเลี้ยง				% C
	กึ่งปล่อยอิสระ(พื้นดิน)	โรงเรือนพื้นชีเมนต์	กึ่งปล่อยอิสระ(พื้นดิน)	โรงเรือนพื้นชีเมนต์	
ระยะเวลาในการเลี้ยง (วัน)	0	0.3	0	0.3	-
น้ำหนักเริ่มต้น (ก.g.)	84	84	84	84	4.9
น้ำหนักสิ้นสุดการทดลอง(ก.g.)	5.48 ± 0.27^{ns}	5.32 ± 0.29^{ns}	5.25 ± 0.21^{ns}	5.33 ± 0.27^{ns}	4.4
อัตราการเจริญเติบโต (กรัม/ตัว/วัน)	19.33 ± 0.62^{ns}	19.29 ± 0.60^{ns}	18.18 ± 0.59^{ns}	18.25 ± 1.34^{ns}	5.4
น้ำหนักตัวเพิ่ม (ก.g.)	165.00 ± 5.77^a	165.00 ± 5.77^a	152.00 ± 5.00^{ab}	150.00 ± 14.14^b	0.3
ปริมาณอาหารที่กิน (กรัม/ตัว/วัน)	436.01 ± 0.00^{ns}	434.03 ± 0.00^{ns}	436.01 ± 0.00^{ns}	435.01 ± 0.00^{ns}	0.3
ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร(FCR)	2.65 ± 0.12^{ns}	2.61 ± 0.08^{ns}	2.84 ± 0.22^{ns}	2.84 ± 0.09^{ns}	5.1
ต้นทุนค่าอาหารต่อการเลี้ยงต่อตัว(บาท)	331.28 ± 0.75^a	329.37 ± 0.75^b	331.28 ± 0.75^a	330.12 ± 1.44^{ab}	0.2

a, b ตัวอักษรต่างกันในแถวเดียวกันค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$)

ns ค่าเฉลี่ยในแถวเดียวกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่อัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นมากกว่าสูตรพื้นเมืองที่เลี้ยงในโรงเรือนพื้นชีเมนต์และได้รับ惚ระเพ็คในสูตรอาหารอย่างมีมินัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับ惚ระเพ็คที่เลี้ยงในโรงเรือนพื้นชีเมนต์ เนื่องจากการทดลองเลี้ยงสูตรพื้นเมืองในครั้งนี้ ให้อาหารแบบจำกัดบริมาณประมาณวันละ 0.5 กิโลกรัม เพื่อลดการสูญเสียของอาหารเนื่องจากถ้าให้กินแบบเต็มที่ สูตรพื้นเมืองก็จะกินมากแต่อัตราการเจริญเติบโตต่ำลงผลให้ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารลดไปด้วย จากผลการทดลองพบว่ากลุ่มที่เลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินมีแนวโน้มว่ามีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารดีกว่าการเลี้ยงในโรงเรือนพื้นชีเมนต์ทั้งการเสริมและไม่เสริมน惚ระเพ็ค ทั้งนี้เนื่องจากการเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินเป็นสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพธรรมชาติของสูตรพื้นเมืองมากกว่าการกักขังในสภาพโรงเรือนทำให้สัตว์มีความเครียดน้อยลง ล่างผลให้อัตราการเจริญเติบโตดีขึ้น และตลอดการเลี้ยงในช่วงการทดลองไม่พบสูตรป่วยและตาย ซึ่งให้ผลในทำงดีเยี่ยวกับรายงานของ Gentry *et al.* (2002b) ที่ศึกษาในช่วงฤดูเดียวกัน พบว่าการเลี้ยงสูตรในทุ่งหญ้ามีอัตราการเจริญเติบโตดีกว่าในโรงเรือน ทั้งนี้เนื่องจากสัตว์ทดลองนั้นเป็นสูตรที่อยู่ในสภาพทุ่งหญ้ามาแต่กำเนิดทำให้สามารถปรับตัวได้ดี

เมื่อพิจารณาถึงต้นทุนค่าอาหารตลอดการเลี้ยงต่อตัวตลอดการทดลองในครั้งนี้ มุ่งเน้นศึกษาต้นทุนการเลี้ยงสูตรพื้นเมืองในช่วงระยะเวลา 12 สัปดาห์ เพื่อให้ได้สูตรพื้นเมืองที่มีน้ำหนักตัวตามความต้องการของตลาดที่มักซื้อขายสูตรกันเป็นตัวหรือบางห้องที่อาจซึ่งน้ำหนัก แต่ต้องการสูตรพื้นเมืองที่มีขนาดไม่ใหญ่น้ำหนักประมาณ 20 กิโลกรัมและเพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงสภาพการเลี้ยงแบบดั้งเดิมของเกษตรกรที่นิยมใช้วิธีการให้อาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาต์และเน้นปริมาณจากผลการทดลองในตารางที่ 3.2 ปรากฏว่าการเลี้ยงสูตรแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินและได้รับการเสริมน惚ระเพ็คบดผงในสูตรอาหารจะใช้ต้นทุนค่าอาหารตลอดการเลี้ยง 12 สัปดาห์น้อยกว่าการเลี้ยงในสภาพที่ไม่เสริมน惚ระเพ็คทั้งแบบกึ่งปล่อยอิสระและในโรงเรือนพื้นชีเมนต์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มสูตรพื้นเมืองที่เลี้ยงด้วยสูตรอาหารที่มีบอระเพ็คบดผงในโรงเรือนพื้นชีเมนต์

คุณภาพชาากสูกรพื้นเมือง

จากการใช้สูตรอาหารทดลองตามตารางที่ 3.1 โดยมีโปรดีน 20 เปอร์เซ็นต์ พลังงานใช้ประโยชน์ได้ 3053 กิโลแคลอรีต่อ กิโลกรัมอาหารและโภชนาอื่นตามความต้องการของสูกรเล็กเพื่อศึกษาถึงคุณภาพชาากสูกรพื้นเมืองผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 3.3 โดยทำการตัดแต่งชาากตามวิธีการตัดแต่งชิ้นส่วนใหญ่ (wholesale cuts) ตามวิธีการที่แนะนำโดย ชัยณรงค์ (2529) ซึ่งการตัดแต่งตามวิธีการนี้ ซึ่งจะได้ค่าเฉลี่ยเบอร์เซ็นต์ของชิ้นส่วนต่าง ๆ 5 ส่วนด้วยกัน คือ ขาหลัง สัน ไหหล ขาหน้า และ สามชั้น โดยคิดจากน้ำหนักมีรีวิต และทำการแยก ชิ้นส่วนอวัยวะภายใน เพื่อศึกษาน้ำหนักตับสัมพัทธ์ [โดยคิดจากน้ำหนักตับ (กรัม)/กิโลกรัม (น้ำหนักตัว)]

**ตารางที่ 3.3 การเสริมบอร์เด็คบดผงในสูตรอาหาร ในสภาพการเลี้ยงที่ ต่างกันต่อ
คุณภาพชาากสูกรพื้นเมือง (เบอร์เซ็นต์)**

	สภาพการเลี้ยง (12 สัปดาห์)			
	กิ่งปล่องอิสระ(พื้นดิน)	โรงเรือนพื้นชีเมนต์	กิ่งปล่องอิสระ(พื้นดิน)	โรงเรือนพื้นชีเมนต์
ปริมาณบอร์เด็ค (%)	0	0.3	0	0.3
เบอร์เซ็นต์ชาาก	60.43	57.40	61.02	58.39
เบอร์เซ็นต์อวัยวะภายใน	17.29	20.17	18.41	19.90
เบอร์เซ็นต์หัว	9.37	9.60	9.23	10.20
ชิ้นส่วน (%)				
ไหหล	6.12	5.02	6.56	6.32
ขาหน้า	6.82	7.46	7.71	8.12
ขาหลัง	13.85	12.26	13.53	11.65
สามชั้น	8.21	6.46	8.25	8.54
สัน	7.48	7.56	9.00	7.57
ซีโครง	2.19	1.59	1.79	2.32

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าเบอร์เซ็นต์ชาากสูกรพื้นเมืองของกลุ่มที่ไม่ได้รับบอร์เด็คบดผงในอาหารซึ่งเลี้ยงแบบกิ่งปล่องอิสระบนพื้นดินและกลุ่มที่เลี้ยงในโรงเรือนพื้นชีเมนต์สูงกว่าสูกรพื้นเมืองที่ได้รับบอร์เด็คบดผงในสูตรอาหาร ขณะที่เบอร์เซ็นต์น้ำหนักอวัยวะภายในของกลุ่มที่ได้รับบอร์เด็คบดผงในสูตรอาหารมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการไม่รับบอร์เด็คบดผงทั้งสองสภาพการเลี้ยงอย่างเห็นได้ชัด โดยที่น้ำหนักตับสัมพัทธ์ของกลุ่มที่เลี้ยงแบบกิ่งปล่องอิสระไม่เสริมบอร์เด็ค กลุ่มเลี้ยงแบบปล่องอิสระเสริมบอร์เด็ค กลุ่มที่เลี้ยงในโรงเรือนพื้นชีเมนต์ไม่เสริมบอร์เด็ค

บอร์เพ็ค และก่อรุ่นที่เลี้ยงในโรงเรือนพื้นชีเมนต์เสริมบอร์เพ็ค เท่ากับ 22.44, 28.36, 22.14 และ 28.24 กรัม/น้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้อง กับ วรพล และคณะ (2547) ที่ได้ศึกษา การใช้บอร์เพ็คในไก่เนื้อ ให้ผลในการทำนองเดียวกัน คือ น้ำหนักตับสัมพัทธ์ของไก่ที่ได้รับบอร์เพ็ค ในระดับ 0.23 เปอร์เซ็นต์ ของอาหาร สูงกว่าไก่ก่อรุ่นที่ไม่เสริมบอร์เพ็ค, เสริมบอร์เพ็ค 0.05 และ 0.14 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

สรุป

1. การเสริมบอร์เพ็คในอาหารสุกรพื้นเมืองที่เลี้ยงในสภาพกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดิน และ โรงเรือนพื้นชีเมนต์ อัตราการเจริญเติบโตของสุกรพื้นเมืองที่เลี้ยงแบบปล่อยกึ่งอิสระบนพื้นดิน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการเลี้ยงในโรงเรือนพื้นชีเมนต์

2. การเลี้ยงสุกรพื้นเมืองที่เสริมและไม่เสริมบอร์เพ็ค ในสภาพการเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดิน และ โรงเรือนพื้นชีเมนต์ ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพการผลิตของสุกรพื้นเมืองในด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน

3. เปอร์เซ็นต์ชากรของสุกรสุกรพื้นที่ได้รับบอร์เพ็คในสูตรอาหารทั้งสองรูปแบบการเลี้ยง มีแนวโน้มของค่าเฉลี่ยต่ำกว่าก่อรุ่นที่ไม่ได้รับบอร์เพ็ค แต่ เปอร์เซ็นต์ของอวัยวะภายในมีแนวโน้ม ที่สูงกว่า ในลักษณะที่ผกผัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมการใช้บอร์เพ็คในรูปของสารสกัดเพื่อให้สามารถนำไปใช้ใน บอร์เพ็ค มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาเพิ่มในส่วนคุณภาพเนื้อสุกรพื้นเมือง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคในวง กว้าง